kaswis priskeks ja tuggewaks noreks mehheks ülles, kui polleks temmal hädda ühtegi olnud. Ta olli peälegi illusa näoga ja wägga armsad ollid keik temma wisid ja kombed. Agga se tulli temmale nüüd jälle kiusatusseks, ja wägga kitsas ja waewalinne on se te, mis peäle ta peab pöörma, kui ta tahhab patto eest pöggeneda. Kaupmehhe emmand, kes omma mehhega kurjaste ellas ja temmast ühtegi ei holinud, hakkas nüüd nore Bömi wisisid tähhele pannema, ja armastus temma wasto tousis ta süddames. Ei ta pannud selle himmo wasto; se kaswis igga päwaga ja wottis pea woimust, et ta ennam mu peäle ei mötlend, kui agga se peäle, kuida ta saaks sedda noort meest omma wörkude sisse tombada ja temmaga ellada. Kül ta olli nüüd hea ja lahke temma wasto — kül ta nüüd räkis libbedaste temmaga, ja melitas tedda igga wisi, ikka temma seltsis olles, kui agga kaupmees olli kotto ärralainud, ehk Trakteride peäl istus. Agga meie nore mehhe ilmasüta südda ei moistnud temma nouu mitte ja jäi tükumatta. Kaupmehhe emmand mötles siis, et ta jummalakartus tedda kelaks, selle himmule maad andmast, mis ta püdis temma süddamesse süta pöllema. Sepärrast katsus ta nüüd keigesugguste noude ja kawwala juttude läbbi temma meelt Jummalast ärrapöörda, ja sedda hirmo, mis temmal patto eest olli, ärrakautada. Ka se nou olli asjata — noor Böm jäi kindlaste omma usso jure, kenne wäggi ja kasso ta jo olli öppinud tundma. Agga sedda wähhem woimust kaupmehhe emmand nore mehhe süddame ülle sai, sedda ennam süttis armastus temma wasto ta ommas süddames pöllema. Ühhel öhtul, kui nemmad kahhekeste üksi koddo ollid, ja Böm jo olli ennast ridest lahti wotmas, tulli ta temma kambri — tun-